

Безжурно й Самотно відірвана клаптиком
світлим
Веранда напнута перегородила півтемний
тротуар
Яке веселе й затишне її привітне світло
І як вона оживлює бульвар
Мотоцикли й авто просковзують шиплячим
хистом
Зливається з шепотом листу гомін вечірної
юрми
Візники сперечались за місце
і огризались — «дивись ти!»
Проходили компанії й пари і говорили: не мій
Виривалась музика другорядного ілюзіону
з одчинених вікон
Вилітав на улицю шматками хуткорухий мотор
І ходив поет
і серед натовпу йому впливав з мрії вікінг
І виблискували в тіні таблички
багатих технічних контор.

[З книги «BLOC-NOTES».](#)

Текст наводиться за збірником [«Михайль Семенко. Поезії», 1990](#) .